

Nevyhnutnosť väčšej viery

č. 32

**KÁZEŇ PREDNESENÁ V NEDEĽU DOPOLUDNIA, 1. JÚLA 1855,
REVERENDOM C. H. SPURGEONOM,
V NEW PARK STREET CHAPEL.**

**„A apoštolovia povedali Pánovi: 'Pridaj nám viery!'“
Lukáš 17:5**

NEPOCHYBNE, ak toto povedali apoštolovia, každý jeden z nás by túto modlitbu potreboval predniesť. Ak dvanásť najväčších v armáde Pána vojsk mali potrebu takejto žiadosti, čo povieme *my*, ktorí sme iba vnútrozemskými vojakmi - najslabší svätí? Ak dúfate, že dobyjete víťazstvo, či sa nám právom nehodí, aby sme sa modlili: „Pridaj nám viery“?

Pokiaľ ide o príležitosť, je vecou diskusie, kedy boli tieto slová vyslovené. Niektorí si myslia, že ohľadom vysvetlenia sa musíme pozrieť na súvislosť kapitoly. Ježiš Kristus vyučoval svojich učeníkov, že ak sa ich brat voči nim previní sedemkrát za deň a sedemkrát za deň sa k nim zase obráti s tým, že to ľutuje, majú mu odpustiť. Niektorí hovoria, že to nútilo apoštolov povedať - „pridaj nám viery.“ Považovali to za tak ťažkú povinnosť – neustále prepačovať a sústavne odpúšťať, že sa cítili neschopní to dokázať bez veľkého vzrastu viery.

Iní si myslia - veľmi pravdepodobne s väčšou správnosťou – že modlitba bola prednesená, keď sa apoštolí snažili vyhnúť zlých duchov z úbožiaka posadnutého démonom a ich pokus bol neúspešný. „A povedali Ježišovi: 'Prečo sme ho my nemohli vyhnúť?' A On povedal: 'Veru, keby ste mali vieru ako horčičné zrno, povedali by ste tejto moruši: Vykoreň sa a presad' sa do mora! A poslúchla by vás.'“ Potom oni povedali Pánovi: „Pridaj nám viery.“ Avšak, nech bola príležitosť v tomto konkrétnom prípade akákoľvek, my vždy nachádzame dosť dobrú príležitosť na prednesenie modlitby – a viem, že nie iba toto ráno môže byť vhodná doba, kedy každý z nás môže mať špeciálnu potrebu, aby ju predložil Bohu: „Pridaj nám viery.“

Keď pristupujeme odrazu k téme, prvá vec, ktorú budeme brať do úvahy je *predmet ich záujmu*. Bola to ich „viera.“ Po druhé, *túžbu ich srdca* – „Pridaj nám viery.“ A potom po tretie, *osobu, v ktorú dúfali, že posilní ich vieru* – „Povedali Pánovi: pridaj nám viery.“

I. Po prvé, teda, PREDMETOM ICH ZÁUJMU BOLA ICH VIERA. Viera má pre kresťana najvyšší význam. Nie je nič, o čo by sme mali mať väčší a vážnejší záujem, ako naša viera. Budem sa snažiť vám to ukázať zo siedmich alebo ôsmich dôvodov a nech vám ich Boh vtlačí do vašich srdca a umiestni na správne miesto tak, aby sa všetci z nás stali hlboko ustarostení - čo sa týka viery - či máme skutočnú živú vieru, ktorá nás spája s Baránkom a prináša spasenie našim dušiam.

1. Mali by sme, priatelia moji, mimoriadne dbať o svoju vieru – aj o jej rýdzosť, aj o jej silu. V prvom rade – keď zvažujeme *postavenie, ktoré viera mala v spasení*. Viera je spasiteľná milosť. Nie sme spasení láskou. Ale sme spasení milosťou a sme spasení vierou. Nie sme spasení odvahou, nie sme spasení trpezlivosťou. Sme spasení vierou. To má povedať, že Boh dáva svoje spasenie viere a nie žiadnej inej dobrej vlastnosti. Nikde nie je napísané – ten, kto miluje bude spasený. Nikde nie je zaznamenané, že trpezlivý hriešnik bude spasený. Ale je povedané: „ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený.“

Viera je životne dôležitá súčasť spasenia. Ak človek nemá vieru, nemá nič. „Bez viery je nemožné páčiť sa Bohu.“ Ak človek má skutočnú vieru – hoci má málo z akejkoľvek inej dobrej vlastnosti – taký človek je v bezpečí. Ale predpokladajme, že by bolo pre každého človeka možné mať každú dobrú vlastnosť na svete. Nech by bol dvakrát taký kresťan navonok – ako sám apoštol Pavol. Nech by bol taký horlivý ako cherubín. Nech by bol usilovný v službe svojho Pána, ako by ste si len vedeli predstaviť, dokonca aj keby bol anjelom na výsostiach, ale predsa len „Bez viery“ – a Božie slovo deklaruje – „je nemožné páčiť sa Bohu.“

Viera je zachraňujúca milosť – je to spojovací článok medzi dušou a Kristom. Dáte ju preč a všetko je preč. Odstráňte vieru, prerezali ste kýl na lodi a tá sa musí potopiť. Vezmite vieru, zobrali ste môj štít a ja musím byť zabitý. Odstráňte vieru a kresťanský život sa stane nejestvujúcou vecou – okamžite zanikne, pretože „spravodliví budú žiť vierou“ – a bez viery ako by mohli vôbec žiť? Uvážte teda, keďže je viera taká dôležitá v spasení, stáva sa pre každého z nás naliehavejšie skúmať, či máme vieru alebo nie. Ach, bratia moji, na svete je tisíc falzifikátov – tisíc imitácií viery. Ale je len jedna skutočná živá zachraňujúca viera.

Sú množstvá *teoretických* vier – viera, ktorá spočíva v držaní sa nejakého ortodoxného učenia; viera, ktorá vyzýva ľudí, aby verili lži obaliac ich uisteniami o ich bezpečí, hoci oni sú ešte stále v žľči horkosti a v putách nespravodlivosti. Je viera, ktorá spočíva v sebedomom spoliehaní sa na seba. Sú množstvá falošných vier – ale je iba jedna pravá. Ach, ak si želáte byť napokon spasení – aby ste neboli oklamaní sami sebou a nešli pochodujúc do večného zatratenia so zatvorenými očami – vezmite si dnes ráno vieru do svojej ruky a pozrite sa, či je to pravá minca.

Mali by sme viac dbať o našu vieru ako o čokoľvek iné. Pravda, mali by sme skúmať svoje správanie, mali by sme skúmať svoje skutky, mali by sme skúšať svoju lásku, ale nadovšetko našu vieru – pretože ak je viera zlá, všetko je zlé. Ak je viera správna, môžeme to brať ako skúšobný kameň našej úprimnosti. „Kto verí v Božieho Syna, má večný život zostávajúci v ňom.“

2. Po druhé – horlivo sa usilujte o svoju vieru, *pretože všetky vaše milosti visia na nej*. Viera je tá fundamentálna milosť – všetky ostatné dobré vlastnosti a milosti pramenia z nej. Povedzte mi o láske – ako môžem milovať Toho, v koho neverím? Ak neverím, že je Boh a že On je odplatiteľom všetkých tých, ktorí Ho usilovne hľadajú, ako Ho vôbec môžem milovať? Povedzte mi o trpezlivosti – ako môžem uplatňovať trpezlivosť, ak nemám vieru? Viera sa spolieha na odplatu odmeny – hovorí, že „všetky veci spolupôsobia pre naše dobro.“ Verí, že z našej ťažkosti vytryskne väčšia sláva a preto dokáže vytrvať. Povedzte mi o odvahe – ale kto môže mať odvalu, ak nemá vieru? Vezmite si ktorú dobrú vlastnosť chcete a uvidíte, že závisí na *viere*.

Viera je striebornou niťou, na ktorej majú byť navlečené perly milostí. Roztrhnite ju a roztrhli ste vlákno – perly ležia rozptýlené na zemi. Ani si ich nemôžete dať na svoju vlastnú ozdobu. Viera je matkou dobrých vlastností. Viera je ohňom, ktorý stravuje obeť. Viera je vodou, ktorá vyživuje koreň. Viera je miazgou, ktorá dodáva vitalitu všetkým vetvám. Ak nemáte vieru, všetky vaše milosti musia odumrieť. A podľa toho, ako rastie vaša viera, tak budú rásť aj všetky vaše dobré vlastnosti, nie všetky v tom istom pomere, ale všetky v nejakom stupni.

Človek, ktorý má málo viery, má aj málo lásky. Človek veľkej viery je človekom veľkej lásky. Ten, kto má veľkú vieru v Boha, by sa dokázal vydať, aby pre Boha zomrel. Ten, kto má malú vieru v Neho, by sa na hranici cúvol, pretože jeho láska by bola slabá. Majte starosť o svoju vieru, pretože na nej závisí vaša *cnosť*. A ak budete kultivovať veci, ktoré sú Božie, „veci, ktoré sú krásne; veci, ktoré sú dobrej povesti,“ veci, ktoré sú pre vás úctyhodné a ktoré sa páčia Bohu; dobre strážte svoju vieru, pretože na vašej viere musia spočívať všetky veci.

3. Po tretie – Dbaj o svoju vieru, pretože *Kristus si ju veľmi váži*. V Novej zmluve sú tri veci nazvané drahými. Jednu z nich poznáte – drahocenná krv Krista. Ďalšou sú nesmierne úžasné a predrahé zaslúbenia. A viera má tú česť byť treťou vecou – „Tým, ktorí dostali rovnakú predrahou vieru.“ Takže viera je jednou z troch Božích drahocenných vecí. Je to jedna z vecí, ktorú si On cení nad všetko ostatné. Nedávno som bol ohromený, keď som sa u jedného starého kňaza stretol s predstavou ohľadom cti, ktorú Boh kladie na vieru – hovorí: „Kristus si skladá korunu zo svojej vlastnej hlavy, aby ju položil na hlavu viery.“

Všimnite si, ako často náš Pán hovorí: „tvoja viera ťa *zachránila*.“ Určite to nie je viera, ktorá zachraňuje – je to Kristus, ktorý zachraňuje. „Tvoja viera ťa *uzdravila*,“ hovorí Kristus. Určite neuzdravila viera, bol to Kristus, ktorý uzdravil, ale Kristus zložil korunu zo seba, aby korunoval vieru. Zložil kráľovský diadém spasenia zo svojej vlastnej hlavy a vložil ho na čelo viery a v tomto ohľade urobil vieru „Kráľom kráľov“ – pretože má na sebe korunu, ktorú môže nosiť iba sám Kráľ kráľov“ – korunu spasenia.“ Či neviete, že čítame: „Sme ospravedlnení vierou.“ Určite, v jednom zmysle to nie je fakt, pretože dôvodom ospravedlnenia je pripočítaná spravodlivosť Ježiša Krista.

Sme ospravedlnení Kristom, ale Kristus si oblieka vieru ako súčasť svojho kráľovského odevu a robí ju skutočne význačnou. Ježiš Kristus vždy usádza vieru na čestné miesto. Keď prišla tá chudobná žena, ktorej dcéra bola chorá, povedal: „Ó, žena, veľká je tvoja viera!“ Mohol povedať: „Žena, veľká je tvoja láska,“ pretože to bola veľká láska, ktorá ju pretlačila davom a ktorá ju viedla, aby prehovorila v záujme svojej dcéry. Alebo: „Veľká je tvoja vytrvalosť,“ pretože keď ju nazval „psom“, ona naďalej pri ňom zostala a neodišla. Mohol povedať: „Veľká je tvoja odvaha.“ Pretože povedala: „Aj psy žerú z omrvín.“

Alebo, mohol povedať: „Veľká je tvoja múdrosť.“ Pretože bola múdrou ženou tom, že oddelila sladkosť od horkosti a povedala: „Pravda, Pane, ale aj psi žerú z omrvín.“ Ale On nedbá na to všetko a hovorí: „Veľká je tvoja *viera*.“ Tak teda, ak si Kristus myslí tak veľa o viere, nemali by sme si ju aj my vážiť najvyššie? Je možné príliš vysoko zmýšľať o tom klenote, ktorý Kristus považuje za najcennejší? Ak On dáva vieru do prvej línie v čele dobrých vlastností a ak On ju považuje za najprvotriednejší drahokam na korune kresťana, neburcuje nás to, aby sme sa pozreli, či ho máme alebo nie? Pretože, ak ho máme, sme bohatí – bohatí vo viere a zaslúbeniach. Ale ak ho nevladíme, nech máme čokoľvek, sme biedni – biedni v tomto svete a biedni v budúcom.

4. Ďalej, kresťan, dobre sa staraj o svoju vieru, pretože pamätaj – *viera je jediný spôsob, ktorým môžeš získať požehnanie*. Ak chceme požehnanie od Boha, nič ich nemôže zničiť nadol okrem viery. Modlitba nemôže stiahnuť odpovede od Božieho trónu, ak to nie je vrúcna modlitba človeka, ktorý verí. Viera je rebríkom, po ktorom musí duša ísť, aby vystúpila do Neba. Ak ten rebrík zlomím, ako sa môžem vôbec priblížiť ku môjmu Bohu? Viera je anjelským poslom medzi dušou a Nebom. Nechajte toho anjela odísť a ja nemôžem ani vyslať modlitbu hore, ani prijať odpovede dolu.

Viera je telegrafickým drôtom, ktorý spája zem a Nebo – po ktorej sa pohybujú Božie požehnanie tak rýchlo, že predtým, ako zavoláme, On už odpovedá a zatiaľ čo ešte stále hovoríme, On nás už vypočúva. Ale ak sa ten telegrafický drôt viery pretrhne, ako môžeme prijať zaslúbenie? Mám problém? Môžem získať pomoc pre problém vierou. Pohadzuje si ma nepriateľ? Moja duša sa opiera o to drahé Útočisko vierou. Ale dajte preč vieru – márne volám na Boha. Niet cesty medzi mojou dušou a Nebom. V najhlbšej zime je viera cestou, po ktorej môžu jazdiť kone modlitby – áno, tým lepšie pre štipľavý mráz! Ale zablokujte cestu - a ako môžeme potom komunikovať s naším veľkým Kráľom?

Viera ma spája s božstvom. Viera ma oblieka do rúcha božstva. Viera angažuje na moju stranu všemohúcnosť Jahveho. Viera mi dáva Božiu silu. Pretože zabezpečuje tú moc na moju podporu. Dáva mi vzdorovať pekelným vojskám. Pôsobí, aby som víťazne pochodoval po krkoch mojich nepriateľov. Ale bez viery – ako môžem čokoľvek prijať od Pána? Nech sa

nedomnieva človek, ktorý pochybuje – ktorý sa podobá morskej vlne – že dostane niečo od Pána! A teda, kresťania, dobre si strážte svoju vieru! Pretože s ňou môžete získať všetky veci, nech ste akokoľvek chudobní – ale bez nej, nemôžete získať nič. O Midasovi sa hovorí, že mal moc všetko premeniť na zlato dotykcom svojej ruky. A to je pravda o viere – všetko môže premeniť na zlato. Ale zničte vieru a stratili sme naše všetko. Sme nesmierne biedni, pretože nemôžeme mať spojenie s Otcom a s Jeho Synom Ježišom Kristom.

5. Ďalej, priatelia moji, starajte sa o svoju vieru ustavične, *kvôli svojim nepriateľom*. Pretože ak nechcete vieru, keď ste s priateľmi, budete ju potrebovať, keď budete musieť jednať so svojimi nepriateľmi. Ten starý dobrý bojovník Pavol raz priviedol Efežanov do zbrojnice a potom, ako im ukázal topánky, ktoré si mali obuť; opasok, pancier, helmu a meč, vážne povedal: „Nadovšetko si vezmite štít viery,“ Aj keď si zabudnete helmu, buďte si úplne istí štítom, pretože, ak by ste nemali na sebe svoju helmu, môžete úder odraziť so štítom a uchrániť si hlavu.

Mali by ste si radšej obuť „topánky pokoja a pancier spravodlivosti,“ ale ak jedno z toho zabudneš, daj si pozor, aby si mal „štít viery, s ktorým budeš môcť uhasiť všetky ohnivé šípy toho zlého.“ Tak teda, viera robí človeka veľmi mocným, keď jedná s nepriateľom. Ak človek verí, že má pravdu, keby sme to zobrali iba z prirodzeného hľadiska – privedte toho človeka pred princov a kráľov kvôli pravde – a bude ako lev! Povie: „Nemôžem sa vzdať, nesmiem, pretože mám pravdu na svojej strane.“ Áno, hoci iní to môžu označovať ako zaťatú tvrdohlavosť, je to skutočná ušľachtilosť duše, ktorá človeka vyzýva, aby vyhlásil: „Nevzdám sa.“

Oveľa silnejšia je skutočná duchovná viera. Viedla mučeníka ku hranici a uschoptila ho spievať, keď ho obklopili plamene. Ďalšieho viedla k moru. A tak ako tomu, o ktorom sme čítali v starých martyrológiach, pomohla dokonca aj starej pani volať: „Kristus je predsa všetko.“ Viera zahasila silu plameňov, zavrela ústa levov a zo slabosti nás urobila silnými. Zdolala viac nepriateľov ako celá vojenská výprava dobyvateľov. Nehovorte mi o víťazstvách Wellingtona. Nespomínajte bitky Napoleona. Povedzte mi o tom, čo urobila VIERA! Ach, ak by sme mali vztýčiť pamätník ku cti viery, aké rôzne mená by sme mali vytesať na monumentálny piedestál!

Mali by sme tu vyryť – „Levia jama.“ Tam – „Bitka leopardov.“ Tu by sme mali zaznamenať, ako viera rozdelila Červené more. A tam – ako viera porazila Madiancov. A tam – ako Jahel zabila Sizeru vierou. Aké konflikty viery by sme mali vyryť? Ó, viera! Tvoj prápor bude vysoko viať! Tvoj erb je najslávnejší! Veľká si ty a plná víťazstiev! S tebou, ó viera, hádžem rukavicu svetu, istý si víťazstvom. Dajte mi dieťa, aby bojovalo s alebo *bez viery* – ako úbohý Peter pred bezvýznamnou slúžkou, triasol by som sa a zaprel môjho Pána. Ale ten istý Peter, *s vierou*, sa nebojí stáť pred zamračeným Sanhedrimom – aby uprostred výsmechu veľkňazov hovoril o svojom Pánovi.

Mária, kráľovná Škótov, povedala, že „sa viac bála modlitieb a viery Johna Knoxa, ako armády desaťtisíc mužov,“ a vnímavý nepriateľ sa môže právom triasť, keď sú tak nepremožiteľní s ním vo vojne. Nechcel by som mať proti sebe človeka viery. Povedzte mi, že ma svet nenávidí a ja sa z toho budem radowať. Ale povedzte mi, že človek viery sa rozhodol ma rozdrviť a potom by som sa musel triasť – pretože v ruke takého človeka je potenciál – jeho údery tvrdo dopadajú. A keď on zasiahne, zasiahne presne, ako so železnou tyčou.

Traste sa, nepriatelia Boží, lebo viera musí zvíťaziť. A vy služobníci živého Boha, dobre si strážte svoju vieru, pretože ňou budete víťaziť. A budete stáť ako skaly, stabilní uprostred búrok, neotrasení výchricami prenasledovania.

6. A teraz - čo sa týka šiesteho dôvodu. Starajte sa o svoju vieru, lebo *inak si nemôžete dobre plniť svoju povinnosť*. Viera je chodidlom duše, ktorým môže pochodovať po ceste prikázaní. Láska môže vypôsobiť, aby sa chodidlá pohybovali svižnejšie. Ale viera je tým

chodidlom, ktoré dušu nesie. Viera je olej, ktorý umožňuje kolesám svätej oddanosti a opravdivej úcty, aby sa dobre pohybovali. Bez viery sú z voza odobraté kolesá a my sa ťažko vlečieme. S vierou dokážem urobiť všetky veci. Bez viery nebudem mať ani inklináciu, ani moc urobiť čokoľvek v službe Boha. Ak by ste našli ľudí, ktorí najlepšie slúžia Bohu, zistili by ste, že sú to ľudia najväčšej viery. Malá viera zachráni človeka, ale malá viera nedokáže robiť veľké veci.

Úbohá Malá viera by nemohla bojovať proti „Apollyonovi (Zj. 9:11 – pozn. prekl.)“. Nie, to chcelo „kresťana“, aby to urobil. Úbohá Malá viera nemohla zabiť „Giant Despair“ (Obrovská Beznádej – meno postavy z kresťanského ilustračného príbehu 'Pilgrims Progress' – pozn. prekl.). Zraziť toho obra na zem vyžadovalo zbraň „veľkého srdca“. Malá viera sa celkom určite môže dostať do Neba, ale často musí utekať a schovať sa v orechovej škrupine a prísť o takmer všetky svoje drahokamy. Pre veľké boje a konanie veľkých skutkov musí byť Veľká viera. Dôvera dokáže niesť vrchy na svojom chrbte – Malá viera stroskotá na krtinci. Veľká viera, ako behemót (Jób 40:15 – pozn. prekl.), dokáže vysať Jordán na jeden dúšok – Malá viera sa utopí v kvapke dažďa.

Malá viera začína rozmýšľať o návrate späť už pri najmenšom probléme. Veľká viera dokáže budovať chrámy. Dokáže zrovnať pevnosti. Dokáže kázať evanjelium. Dokáže proklamovať Kristovo meno pred nepriateľmi. Dokáže robiť všetky veci. A ak by ste boli skutočne veľkí a veľa slúžili svojmu Pánovi, ako verím, že budete, budete hľadať väčšiu vieru! Tým, že to budete robiť, budete usilovnejší v službe. Ó, vy aktívni kresťania, buďte plní viery! Vy činní kresťania, istotne si ju strážte! Pretože akonáhle ju necháte upadnúť, čo budete robiť? Ako učitelia nedeľnej školy, ako kazatelia, ako návštevníci chorých, alebo čokoľvek máte robiť, buďte si istí, že viera musí byť vašou silou a istotou. Ak bude chýbať, kde ste potom?

Znovu – dbajte o svoju vieru. Pretože *iba viera vás dokáže utešiť vo vašich problémoch*. Áno, hovoria niektorí, toto je o všetkom, na čo myslíme, *úžitok viery* - aby nás utešovala v našich problémoch. Ale ja rozhodne nemám rád posmievať sa Božím ľudom, že túžia po úteche. Verím, že to je veľmi dôležitý dôkaz, že sú deťmi, že majú radi sladké veci. Ak by nemali, mal by som sa obávať, že vôbec sú Božimi deťmi. Ale počujem služobníkov hovoriť: „Ach, vy vždy hovoríte, že chcete útechu, chcete útechu.“ Áno, pravdaže, hovorím, chcú. A chcú ju, pretože ju od vás, pane, nikdy nedostávajú. Verím, že Boží ľudia potrebujú útechu, hoci je pravdou, že jej chcú príliš veľa, keď by ju nemali mať.

Ale oni veľmi často vyžadujú zaslúbenie a mali by ho mať. Teda viera je pre dušu ten najlepší posilňujúci liek. Ó, ako si viera uvedomuje zaslúbenie v čase, keď prichádza veľký problém! „Ach!“ hovorí viera, „Boh hovorí: 'Aké sú tvoje dni, taká bude tvoja sila.'“ „Ach!“ hovorí viera, „je to drsná cesta. Tŕne sú ostré. Sú po nej roztrúsené kamene, ale potom, 'tvojou obuvou budú železo a mosadz.'“ A viera hľadá na silné staré topánky a hovorí: „Skúsím to,“ a ide. Malá viera sedí reptajúc v kúte – Veľká viera spieva v ohni.

„Budú Ho nahlas chváliť vo svojich posteliach, budú spievať Jeho mocnú chválu v ohni.“ Malá viera stojí sklúčene a pridáva svoje slzy k privalu. Veľká viera hovorí: „Keď pôjdeš cez rieku, budem s tebou, prívál ťa nezaplaví. Keď pôjdeš cez oheň, nepopáliš sa – ani plamene sa ťa nedotknú.“ Bol by si spokojný a šťastný? Mal by si z vyznania potešenie? Mal by si vyznanie veselej mysle, a nie sklúčenej? Potom hľadaj viac viery. Budeš spasený s akokoľvek malou vierou, ale nebudeš spasený šťastne.

Odteraz budeš šťastný, ak veríš na tom najnižšom stupni. Ale nebudeš tu šťastný, pokiaľ úplne, návykovo a skutočne neveríš – silno neveríš vo verné zaslúbenia Jahveho, v nádhernú vznešenosť Jeho osoby a vo všetku vernosť a nemennosť Jeho milosti. Ak by ste boli kresťanskými škovránkami a nie kresťanskými sovami, hľadajte, aby ste mali viac viery. Ak milujete tmú a poletovali by ste v nej v sklúčenej smútku, potom buďte spokojní s malou

vierou. Ale ak by ste sa usadili na výslň a spievali koledy ako vták dňa, potom sa usilujte o silnú dôveru.

Jeden ďalší dôvod. Starajte sa o svoju vieru, priatelia moji, pretože *ona je často tak slabá, že si vyžaduje všetku vašu pozornosť*. Ja neviem, či sa niekto z vás nazdáva, že vaša viera je príliš silná. Ale ja nikdy nemám pocit, že moja viera je dosť silná. Zdá sa byť presne taká silná, aby uniesla problémy dňa, ale nezniesla by brúsenie s hoblíkom na najnižšom stupni. Nemôžem si dovoliť ubrať ani najmenší atóm. Je práve dostatočná a nič viac. Čo sa týka niektorých z nás, naša viera je tak slabá, že hrozí, že ju ten najmenší problém zničí. Prejde po nej kozol a udupe jej útlý výhonok, zima ju schladí a zamrazí – je takmer na pokraji smrti.

A moja viera veľmi často visí na najslabšej nitke. Vyzerá, akoby už mala vyhasnúť. Dbaj o svoju vieru, kresťan, staraj sa o svoju vieru. Čokoľvek nechávaš vonku v noci, nenechávaj tam však to malé dieťa viery. Nech je rastlina akéhokoľvek druhu vystavená mrazu, vieru však daj určite dovnútra. Staraj sa o vieru, pretože je obvyčajne tak slabá, že právom potrebuje mať dobrú ochranu.

Tak som sa dnes ráno pokúsil tak dobre, ako som len vedel, vyložiť obrovskú potrebu, ktorá spočíva v tom, aby sme vzhládali ku svojej viere. A našou modlitbou musí byť, ako to bolo aj u apoštolov: „pridaj nám viery.“

II. Toto nás, po druhé, privádza, aby sme uvažovali nad TÚŽBOU SRDCA APOŠTOLOV. „Pridaj nám viery.“ Nepovedali: „Pane, udrž našu vieru živú – Pane, zachovaj ju takú, aká je teraz,“ ale: „Pridaj nám viery.“ Pretože oni veľmi dobre vedeli, že kresťan je vôbec udržovaný pri živote len *nárastom*. Napoleon raz povedal: „Musím viesť boje a musím ich vyhrávať – víťazstvo ma urobilo tým, čím som a víťazstvo ma musí udržovať.“ A tak je to aj s kresťanom. Nie je to včerajší boj, ktorý ma zachráni dnes. Musím ísť stále dopredu. Koleso zostane vzpriamené, pokým je v pohybe, ale keď začne zastavovať – spadne.

Kresťania sú spasení rastom – kresťana udržuje nažive to, že sústavne ide dopredu. Keby bolo pre mňa možné sa zastaviť, neviem, kde by bol môj život. Kresťan musí ísť stále dopredu. Pretože sa šíp dvíha, kým je na postupe, ale zastavuje v momente, keď prestane pôsobiť sila, ktorá ho udržuje vo vzduchu. Takže apoštoli povedali Pánovi: „Pridaj nám viery.“

Najskôr – „Pridaj nám viery,“ *v jej rozsahu*. Rozsah toho, čo prijme. Zvyčajne, keď začíname kresťanský život, viera toho veľa nechápe – iba verí niekoľkým základným doktrínam. Zisťujem, že veľa novoobrátených ľudí nejde oveľa ďalej ako že veria, že Ježiš Kristus zomrel za hriešnikov. Časom trochu pokročia a veria vo vyvolenie. Ale okrem toho prijímajú len veľmi málo – a až po mnohých rokoch veria celému evanjeliu. Niektorí z Vás, poslucháči moji, a veľmi veľa tých, ktoré nie sú mojimi poslucháčmi, sú úbohé obmedzené duše – spoznali ste železné učenie a nikdy z neho nevýjdete.

Ktosi vybral päť alebo šesť doktrín a povedal: „Toto sú doktríny Biblie,“ a vy tomu veríte. Ale vy nechcete, aby vaša viera rástla – lebo vy neveríte oveľa väčšiemu množstvu, ktoré je v Biblii. Nemyslím si, že sa odlišujem od akéhokoľvek z mojich hyper-kalvinistických bratov v tom, čo verím, ale líšim sa od nich v tom, čomu oni *neveria*. Ja neverím o nič menej ako oni, ale ja verím trochu *viac*. Myslím, že ako rastieme, budeme mať viac viery. Nie je to iba niekoľko hlavných doktrín, ktoré budú stačiť k tomu, aby kormidlovali našu loď na sever, juh, východ alebo západ. Ale začneme sa učiť niečo o severo-západe a severo-východe a o tom, čo leží medzi tými štyrmi smermi.

Veľa ľudí, keď počujú niečo trochu v rozpore s tým, čo už zvykli počúvať, okamžite povedia: „To nie je v poriadku.“ Ale kto teba urobil rozhodcom toho – čo je v poriadku? A sú niektorí malí ľudia, ktorí sa považujú za princov v Izraeli a myslia si, že každý človek musí veriť ako oni veria, lebo inak je rozhodne mimo. A nebudú s ním udržovať žiadnu kresťanskú komunikáciu alebo spoločenstvo. Som si istý, že sa môžem za nich modliť k Pánovi – „Pridaj im viery!“ Pomôž im veriť trochu viac. Pomôž im veriť, že môžu byť kresťania Wesleyovci –

že sú dobrí veriaci ľudia. A nielen tí konkrétni Baptisti sú veľmi dobrým typom ľudí, ale *všade* sú nejakí ľudia z Božích vyvolencov.

Určite sa modlím za všetkých zaujatých ľudí, aby mohli mať trochu širšie srdce. Rád by som ich srdcia trochu rozšíril. Ale, nie, oni dosiahli *Ultima Thule* (mýtická krajina na severe, o ktorej sa tvrdilo, že bola pôvodným domovom germánskej rasy – pozn. prekl.), prišli na posledný z priaznivých ostrovov, ďalej už nemôže byť žiadna súš. Pre námorníka je nebezpečné rozťahovať plachty na neznámom mori. „Až doteraz,“ hovorí pobožný skostnatelý človek – a preto sa mnohí domnievajú, že „do dneška pojdeš a nie ďalej.“ Dr. Gill hovorí len toľko a kto si trúfa povedať viac. Alebo možno Kalvín je tým merítkom a aké právo má ktokoľvek myslieť si čo len jedinú myšlienku nad Kalvína? Chvála Bohu, dostali sme sa už trochu ďalej. A môžeme povedať: „Pridaj nám viery.“

So všetkým našim obdivom k týmto veľkým uznávaným Božím mužom, nie sme pripravení, aby sme sa uzatvorili v ich malých kovových klietkach. Hovoríme: „Otvor dvere a dovoľ mi lietať – dovoľ mi stále cítiť, že som voľný. Pridaj mi viery a pomôž mi veriť trochu viac.“ Viem, že môžem povedať, že mi vzrástla viera v jednom alebo v dvoch ohľadoch počas posledných niekoľkých mesiacov. Dlhú dobu som v Písme nevidel nič také ako Milénium. Nedokázal som sa veľmi tešiť z druhého príchodu Krista, hoci som tomu veril. Ale postupne sa moja viera začala tejto téme otvárať a ja teraz pozorujem, že to je súčasť môjho jedla a pitia, ktoré očakávam, ako aj za čím sa ženiem – príchod nášho Pána Ježiša Krista.

Verím, že som si iba začal učiť abecedu Písma a budem sústavne volať k Pánovi: „Pridaj mi viery, aby som mohol poznať viac a veriť viac a rozumieť Tvojmu slovu oveľa viac.“ „Pridaj mi viery,“ v jej rozsahu.

Ďalej, „Pridaj mi viery,“ *v jej intenzite*. Viera potrebuje vzrásť vo svojej moci, ako aj vo svojom rozsahu. Nechceme konať, ako to niektorí robia s riekou, keď narušia brehy, aby sa rieka vyliala na pastvinu a tak ju urobili plytšou. My chceme, aby zatiaľ čo narastá na povrchu, mohla rovnako narastať vo svojej hĺbke. Pridaj „intenzitu našej viery!“ Viera najprv berie Božiu milosť s otvorenou dlaňou – ako rastie, drží ju so svojimi prstami a nie pevnejšie. Ale keď viera zosilnie, ach, berie ju ako so železným zverákom a zovrie ju – a smrť ani Peklo by nemohli vytrhnúť zaslúbenie z ruky viery, keď je viera silná.

Mladý kresťan najprv nie je vo svojej viere pevný – príde slabý vietor a už sa kymáca. Keď sa dostane k tomu, že bude skúseným kresťanom, tak k tomu, aby to s ním pohlo, si to bude vyžadovať ostrieľaný severák s päťdesiatimi z jeho vetrov. Necítite, moji drahí priatelia, že chcete, aby viera vzrástla vo svojej intenzite? Nespieval by si s Watts–

***„Ó, kiež by som mal silnejšiu vieru,
aby som sa pozrel za oponu;
aby som veril tomu, čo môj Spasiteľ hovorí,
ktorého slovo nemôže nikdy zlyhať“?***

Vaša úbohá malá viera nemôže vidieť veľa yardov pred sebou, pretože tam všade naokolo sú oblaky temnoty. Ale silná viera dokáže vyliezť na vrch, ktorý sa nazýva „Jasný,“ a z toho vrchu môže vidieť nebeské mesto a zem, ktorá je veľmi vzdialená.

Ó, nech Boh zväčší vašu vieru na taký stupeň, aby ste mohli mať často vízie z Neba – aby ste mohli sladko spievať, ako to mohol urobiť Mojžiš na vrchu Pizga –

***„Ó, okúzľujúca, úchvatná scéna,
ktorá vystupuje pred môj zrak.
Vonné polia zoskúpené v pôsobivej zeleni,
a rieky potešenia.“***

Modlím sa, Bože, aby ste tam mohli vystúpiť, vykúpať svoje oči v nádhere, ponoriť svoju dušu do riek blaženosti a byť úplne uchvátení a unesení víziami toho stavu blaženosti, ktorý zakrátko bude vašim. Milovaní, dovoľte mi napomenúť vás, aby ste volali na Pána: „Pridaj mi viery“ v jej moci realizácie Neba a v každej inej oblasti.

III. Nemám čas pri tomto zotrvať, ale musím skončiť so stručným zmienením sa o OSOBE, KTOREJ APOŠTOLI ADRESOVALI SVOJU MODLITBU.

Apoštoli povedali *Pánovi*: „Pridaj nám viery!“ Išli za tou správnu Osobou. Nepovedali si: „Ja zväčším svoju vieru“ – nevolali na služobníka: „Káž uspokojujúcu kázeň a pridaj mi viery.“ Nepovedali: „Budem čítať takú a takú knihu a to mi pridá viery.“ Nie, oni povedali *Pánovi*: „Pridaj nám viery.“ Jedine pôvodca viery ju môže pridať. Ja by som mohol vašu vieru nafukovať, kým by sa nestala domnienkou, ale nemohol by som spôsobiť, aby rástla. Živiť vieru je Božia práca rovnako, ako dať jej najprv život. A keď ktokoľvek z vás túži mať rastúcu vieru, choďte a vezmite svoje bremeno dnes ráno ku Božiemu trónu volajúc: „Pane, pridaj nám viery!“

Ak vnímate, že vaše problémy narástli, choďte k *Pánovi* a povedzte: „Pridaj nám viery!“ Ak vám pribúdajú peniaze, choďte k *Pánovi* a povedzte: „Pridaj nám viery“ – pretože budete chcieť viac viery, keď získavate viac prosperity. Ak sa váš majetok znižuje, choďte k *Nemu* a povedzte: „Pridaj nám viery,“ aby to, čo stratíte v jednom rozmere, ste mohli získať v druhom. Si chorľavý a plný bolesti dnes ráno? Choď k svojmu *Pánovi* a povedz: „Pridaj mi viery,“ aby si mohol nebyť netrpezlivý, ale byť schopný to dobre znášať. Ste unavení a otrávení? Choďte a naliehajte: „Pridaj nám viery!“ Máte malú vieru? Vezmite ju k Bohu a On ju obráti na veľkú vieru.

Niet takého skleníku pre rast chúlolistivých rastlín, ako je príbytok za oponou – Božia svätyňa – kde prebýva Božia prítomnosť. Hovorím vo veľmi veľkej bolesti. Ale, ak je to možné, zakončil by som s tým, že by som sa vás, ktorí ste kresťania, opýtal, či nepokladáte túto modlitbu za veľmi dôležitú pre svoj vlastný stav. Nech sa každý pýta sám seba – Nechcem viac viery? Moji bratia a sestry v *Pánovi* Ježišovi Kristovi, buďte si istí, že nikdy nezískate príliš veľa tejto vzácnej milosti. Ak budete celou cestou do Neba platiť, nikdy nebudete mať ani cent navyše, keď sa dostanete ku Nebeskej bráne. Ak budete žiť vierou počas celej cesty, nezvýši vám ani jeden hrniec manny.

Modlite sa teda za vzrast viery. Chcete, aby táto cirkev obstála, všakže? Môže obstáť iba v úmere s tým, ako ste vy ľuďmi viery. Viem, že by som vás mohol napomínať, aby ste boli ľuďmi modlitby. Ale *viera* je tým základným kameňom – následne prichádza modlitba. Modlitba bez viery by bola prázdnu napodobeninou. Nič by nezískala od Boha. Chcete, aby sme obstáli my? Viete ako svet o nás hovorí – ako sa hovorí o nadšení nájomníkov z Park Street? Ako to treba udržiavať, ak len nie cez vašu vieru? Ako budú ruky vášho služobníka držané hore, ak len nie vašou vierou a vašimi modlitbami?

Nech je *viera* Áronom. Nech je modlitba Úrom. A *viera* a modlitba môžu držať *Mojžišove* ruky hore, pokým armáda dolu bojuje s nepriateľom. Bol by si uchránený pred zlyhaním? Musíš byť silný vo viere. Malá *viera* padá, silná *viera* stojí. Dobyješ víťazstvo a budeš vládnuť v Nebi so žiarivou korunou, žiarivejšou ako by si inak očakával? Potom vzrastaj vo viere. Vzdáš Bohu veľkú česť a vstúpiš do Neba potom, ako si bojoval dobrý boj a získal si korunu? Potom predložím naliehavú prosbu: „pridaj vieru môjmu ľudu,“ a prednesiem modlitbu: „pridaj mi viery.“

Ale sú niektorí z vás, drahí priatelia, ktorí nemôžu použiť túto žiadosť a neodvažujú sa k tomu. K čomu by ti to bolo, keby si tak urobil? Vzhľadom k tomu, že nemáš *žiadnu* vieru, ako môže vzrásť niečo, čo neexistuje? Skôr je tvojou prvou potrebou to, aby si vôbec mal jednoduché zárodky viery. Ach, poslucháči moji, divím sa, čo niektorí z vás robia bez

potešení, ktoré môže poskytovať jedine viera. Niektorí z vás sú veľmi úbohí ľudia – ako dokážete zniesť vašu lopotu a problémy bez viery? Kde je vaše potešenie? Nečudujem sa, že sa chodíte opíjať alebo hýriť do krčmy, ak nemáte žiadnu inú útechu na tomto svete.

Keď som prenikol do niektorých z našich bočných ulíc a videl biedu ľudí, pomyslel som si: „Ak by títo ľudia nemali žiadne náboženstvo, čo by im dalo útechu? Oni nie sú ako bohatý človek, ktorý si môže hovieť v každom smere – čo oni majú na tomto svete, pre čo by sa oplátilo žiť?“ Predpokladám, že majú určitý druh šťastia – čo to je, neviem povedať – pre mňa je to zdroj trvalého bádania. A vy, bohatí ľudia, čo budete robiť bez viery? Viete, že musíte nechať všetok svoj majetok za sebou – bezpochyby toto pre vás urobí predstavu smrti strašnou. Nedokážem pochopiť dokonca ani vaše šťastie, ak nejaké máte. Viem toto –

*„Nevymenil by som svoje požehnané postavenie
za všetko, čo zem nazýva dobrým alebo nádherným.
A pokým sa moja viera dokáže udržať,
nezávidím zlato hriešnika.“*

Ale chcem sa vás opýtať - čo by ste robili na druhom svete bez viery? Pamätaj, teraz stojíš na kraji obrovskej priepasti neznámej budúcnosti. Tvoja duša stojí chvejúc sa na okraji tmavej hĺbočiny – zakaždým, keď udrie tvoj pulz, tvoja duša je privádzaná bližšie k večnosti. Viera dáva duši krídla. Ale čo budeš robiť bez krídel? Zem od neba oddeľuje úzka priepasť. Kresťan zamáva krídlami a nimi nesený letí do Neba. Ale čo urobíš bez krídel? Bude to skok – skok do záhuby, navždy sa prepadnúť bez moci sa vôbec niekedy dostať späť. Ak by sa kresťan mohol na svojej ceste do Neba prepadnúť, neprepadol by sa ďaleko, pretože by zamával svojimi krídlami a bol by znovu hore.

Ale vy budete tam, večne klesajúci cez tú pekelnú priepasť, ktorá nemá dno – pokúšajúc sa stúpať, ale nemôžete, pretože nemáte krídla. Ešte raz – ach, ty, ktorý neveríš, čo budeš robiť bez viery? Pretože viera dáva duši oči. Viera nám dáva vidieť veci, ktoré nie je vidieť – je to „podstata toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia.“ Kresťan, keď zomrie, vstúpi na územie smrti s otvorenými očami – prostredníctvom ktorých veľké zástupy anjelov povzbudia jeho zrak. Ale ty musíš zomrieť – slepý duch bez očí. Nešťastný je osud slepých v tomto terajšom svete, ale ako nekonečne žalostná je tá večná slepota, ktorá bude brániť pohľad na nádheru Raja a navždy zastaví aj ten najslabší záblesk radosti alebo nádeje.

A, ešte raz – viera je rukou duše. Kresťan, keď zomrie, sa chopí Kristovho rúcha a Kristus ho nesie do Neba. Zostupuje žiariaci anjel – ja sa ho chytím – a na svojich krídlach ma on unáša hore do blaženosti. Ale keď zomrie neveriaci, anjel by zbytočne prišiel, pretože neveriaci nemá ruky. Prestav si, ó hriešny človek, Kristus je tam, ale ty sa nemôžeš ani len dotknúť Jeho rúcha, pretože nemáš ruky, s ktorými by si to urobil! Čo budeš robiť na druhom svete bez rúk? Myslíš si, že Boh strpí tak zdeformované duše v Nebi, bez rúk a bez očí? Nie, vôbec nie. Ale ako by si sa tam mohol dostať bez rúk? Nemohol by si otvoriť brány Neba. Čo by si urobil? Volal by si na Boha o milosť – a keby ti tá milosť bola podaná, nemáš ruky, s ktorými by si sa jej mohol chopiť.

Nerozumiem, ako sú niektorí z vás šťastní bez vyznania. Neviem, čo mienite robiť, ak zomriete bez viery. Choďte domov a rozmyšľajte o tom, čo urobíte, ak zomriete bez vyznania – či máte v úmysle tváriť sa pred tvárou Večného akoby sa nič nestalo – alebo sa pokorne poddáte. Hriešnik! Nemôžeš vstúpiť do Neba bez viery, ale čo si sa rozhodol urobiť? Máš v úmysle strhnúť bránu Neba? Myslíš si, že máš toľko všemohúcnosti, aby si si prerazil svoju cestu cez eskadry cherubínov a légie anjelov a tak vošiel násilím? Alebo čo si si naplánoval urobiť? Máš v úmysle sa potichu uložiť na lôžiská síry? Plánuješ byť bez odporu naveky hodený do toho sírového jazera, kde niet dna – kde naveky padajú slané slzy?

Urobíš to? Usteliš si v Pekle? Páni, ste tak omámení, že ste spokojní s takou večnou záhubou? Prišli ste načisto o rozum? Je váš rozum tak nevedomý, že môžete takto seba odvrhnúť? Určite ste sa rozhodli niečo urobiť! Čo teda urobíš? Nazdávaš sa, že bez viery vojdeš do Neba, keď je napísané: „Bez viery nie je možné ľúbiť sa Bohu“? A keď Boh povedal: „Kto neverí, bude zatratený,“ myslíš si, že môžeš zmeniť rozsudok? Vystúpiš na trón Jahveho a poprieš samotného Jahveho?

Zmeniš Jeho mandát a príjmeš neveriaceho do Neba? Nie, to nemôžeš! Tras sa teda, neveriaci, tras. Pretože ťa nečaká nič, iba „strašné hľadanie rozsudku a ohnivého rozhorčenia.“ Čo budete robiť vo vlnách Jordánu bez viery, aby ste si udržali hlavy nad vodou? Boh dáva vieru tým, ktorí žiadnu nemajú. A čo sa týka ostatných – nech im On pridá viery!

Adaptované z *The C. H. Spurgeon Collection*, Version 1.0, Ages Software, 1.800.297.4307

Zväzok 1

www.spurgeongems.org